

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor: Dan Vetterle

Název práce: Opozice v Bolívii, Ekvádoru a Venezuele

69 stran bez příloh

Charakter tématu a vymezení práce

Autor D. Vetterle se ve své práci věnuje důležitému a nosnému tématu opozice ve třech vybraných andských státech, kterými je Bolívie, Ekvádor a Venezuela. Byla bych opatrnější při definování společných rysů těchto tří zemí tak, jak je uvádí autor předkládané práce (socialismus 21. století, společná ideologie), nicméně celkově výběr tří konkrétních zemí hodnotím jako vhodný.

Na s. 11 a 12 D. Vetterle definuje hlavní cíl práce a na něj navazující výzkumné otázky zaměřené primárně na strategie opozice a případný následný úspěch měřený procentem získaných hlasů či určený pořadím v prezidentských volbách. Je otázkou, zda výsledné pořadí je vždy relevantním ukazatelem, neboť sem může vstupovat počet kandidátů, specifické charakteristiky stranického systému atp.

Teoreticko-metodologické zakotvení a práce se zdroji

Z hlediska teoretického rámce se autor opírá o koncept hybridních režimů (kap. 2.1), mezi něž režimy v Bolívii, Ekvádoru a Venezuele řadí, neboť jako svůj výchozí bod autor chápe databázi The Economist Democracy Index, která toto zařazení prezentuje. Více prostoru by v této části jistě zasloužila definice místa opozice právě v hybridních režimech, autorovo stručné zmínění na s. 15 až 16 považuji pouze za lehké dotknutí se důležitého tématu. V další části 2.2 se D. Vetterle věnuje hledání vhodné definice pro politickou opozici, následuje část pojednávající o strategiích, jednotě a koordinaci (politické a sociální) opozice. Celkově teoretickou pasáž považuji za zdařilý základ pro následující empiricko-analytickou část.

Autor nashromáždil solidní množství zdrojů. Je třeba podotknout, že autor pracuje s literaturou relevantní, povětšinou anglofonní a české provenience. Je škoda, že nejsou zahrnuty, resp. není pracováno se zdroji hispanofonními. Taktéž citační norma je bez problémů.

Struktura práce

Celková struktura práce je vzhledem k vytyčeným cílům logická a vyvážená, nicméně nějak autorovi vypadla ze struktury první kapitola. Úvod práce je napsán solidně, zahrnuje většinu potřebných náležitostí jako je tematické vymezení, představení struktury práce, nicméně velmi stručně je zde zmíněna metodologie a co mi chybí zcela je jakákoli reflexe tématu v odborném prostředí a podrobnější analýza použitých zdrojů, neboť v úvodní části nacházíme pouze přehled těchto prací. Z hlediska celkové koncepce, výzkumného designu a zaměření práce je poněkud zvláštní, že vymezení proměnných a jejich operacionalizaci najdeme až v rámci teoretické části na s. 19 a 20.

K teoretické kapitole jsem se vyjádřila již výše. První z analytických kapitol se věnuje případové studii Bolívie. Příliš jsem neporozuměla logice struktury této části, kdy autor začíná popisem role a stavu opozice ve volbách 2009 a posléze se pouští do analýzy opozičních aktivit v prvním Moralesově období, jež předcházelo volbám v roce 2009. Závěry na s. 36 jsou poměrně nešikovně napsané a jejich vyznění není

přesvědčivé. Aplikace vymezených teoretických konceptů pak místy (u všech tří případových studií) působí poněkud mechanicky, jistě se nelze domnívat, že na základě pouhé ne/přítomnosti velké koalice, jednoty a koordinace opozice atp. lze činit nějaké hlubší závěry o stavu opozičního hnutí v dané zemi. Z hlediska obsahového však nemám k ekvádorské a venezuelské části zásadnějších připomínek.

Kapitola 3.4 se pak krátce (na cca čtyřech stranách textu) věnuje komparaci, ačkoli v úvodu nejsou jednoznačně vymezena komparační kritéria. Nicméně v rámci této kapitoly najdeme dobře shrnuté závěry práce D. Vetterleho, proto si také myslím, že jde spíše o pasáž souhrnnou než komparativní. Závěr je krátký, neboť část poznatků již byla uvedena v předchozí pasáži, a stručně zodpovídá cíl práce.

Formální stránka

Předložený text po formální stránce obsahuje některá drobnější pochybení, místy se objeví překlepy, stylistické či interpunkční chyby (s. 31), typografické chyby (např. s. 27, 28), špatně uvedené akcenty (seznam zkratek), nesprávné psaní „ñ“ (viz opět seznam zkratek). Za nesprávné považuji autorovo psaní uvozovek, které neodpovídá českému úzu. Občas se objeví špatné psaní (či skloňování) jmen u René Joaquina (s. 27), Nicolase Madura (s. 11), Fernanda Vargase (s. 31). Pokud autor cituje přímou citaci, měla by být v uvozovkách (s. 16) Též mi není jasné, proč někde autor používá anglických přepisů/překladů španělských názvů (s. 30, 33), jinde logicky akceptuje původní přepisy, resp. názvy. Objeví se místy i gramatická chyba (s. 36). Stylisticky je text na slušné úrovni.

Závěrem

Práci jako celek hodnotím pozitivně, autor projevilsolidní orientaci v tématu, dokázal vymezit teoretické koncepty a zároveň analyzovat situaci opozice ve třech vybraných andských zemích. Ačkoli v posudku, který jako posudek oponentský má v popisu práce kritiku, zmiňuji některé nedostatky, žádný z těchto nedostatků nepovažuji za fatální a celkově tedy práci ráda doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 27. 5. 2016.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.